

01.01.2016 – 31.03.2016 / 1437 H.G Br.3

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

Pravi vjernici su samo oni čija se srca strahom ispune kada se Allah spomene, a kada im se riječi Njegove kazuju, vjerovanje im učvršćuju, i samo se na Gospodara svoga oslanjaju, oni koji molitvu obavljaju i dio onoga što im Mi dajemo udjeljuju“.

(Al-Anfaal, 2-3)

ŠKOLA KUR'ANA

Dzemat BKZS Offenbach

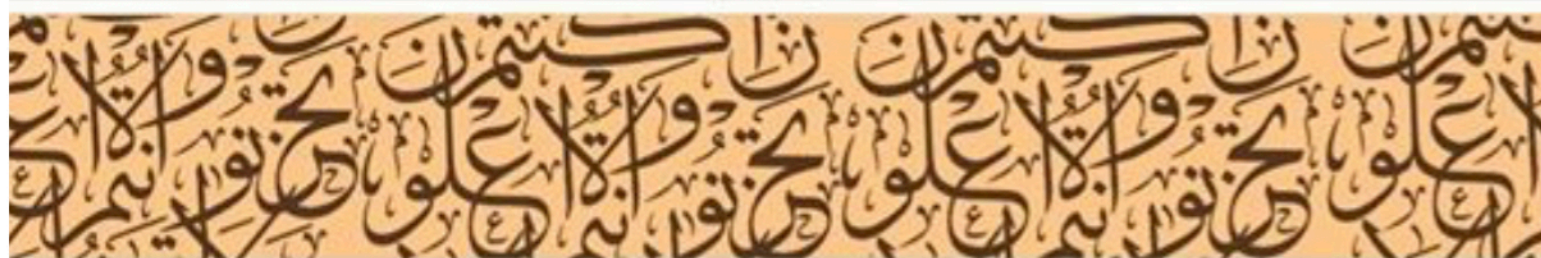
Geleitsstraße 46
63065 Offenbach

Allah dzs. kaze u Kur'anu:

**A Mi smo Kur'an ucinili dostupnim za ucenje napamet i pouku,
pa ima li ikoga ko bi pouku primio?**

(54|22)

SCHULE DES EDLEN QUR'AN

Bosniakische Kulturgemeinschaft "Sandzak" Offenbach e. V.

Geleitsstraße 46
63065 Offenbach

Der Prophet alejhi selam sagte:

**„Die Besten unter euch sind diejenigen,
die den Qurân lernen und lehren.“**

(Al-Buchârî)

Nedžad ef. Ljajić: 0176/45060690

Edukativni islamski časopis Vjernik

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, a ni naši najmlađi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Lektura: Elmedin Čolović

Grafički dizajn: Azmir Amid

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem E-mail: adismujakic@gmx.de, i vjernik stiže bezplatno na vašu adresu.

Esselamu alejkum!

*Redakcija islamskog časopisa
"Vjernik"*

U ovom Broju čitate

Kako ćemo spoznati Allaha? _____ 4

Tefsir sure El-Fatihe _____ 6

*Muhammed s.a.v.s pečat svih
Poslanika _____ 10*

Čudesna dova _____ 12

Gdje si parkirala razum _____ 13

Ishrana između islama i medicine _____ 14

*Svjedočenje srpskog vojnika
u Hagu _____ 15*

Muzika mi je bila sve _____ 16

*I vi mozete biti od onih koji se
druže s Kura'nom _____ 17*

Naš svijet _____ 17

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

Kako ćemo spoznati Allaha?

Kur'an je Allahov govor i u njemu se Uzvišeni otkriva Svojim robovima. Ponekad u ogrtaču dominantnosti, veličine i veličanstva od čega se glave robova povijaju ka zemlji, duše ponizno priklanjaju, glasovi nestaju, a oholost i gordost se rastapaju kao što se so rastapa u vodi, ili se otkriva u osobinama ljepote i savršenstva, savršenstvom Svojih imena i ljepotom Svojih osobina, kao i ljepotom Njegovih djela koja ukazuju na ljepotu Njegovog bića. Tada ljubav prema Njemu zauzme svu moć voljenja u srcu roba, srazmjerno tome koliko rob spozna od osobina Njegove ljepote i savršenosti. Tada srce roba postane ispunjeno isključivo ljubavlju prema Njemu. Ako bi neko pokušao tu ljubav usmjeriti na drugu stranu, srce i cijelo biće bi to odbacili, upravo onako kako

pjesnik opisuje: „Od srca se traži da vas zaboravi, al' navike tijela na to ne pristaju...“ Tako ljubav u srcu postaje njegova narav, a ne teret.

Kada se Uzvišeni otkrije u osobinama milosti, plemenitosti, blagosti i dobročinstva, kod roba se probude osjećaji nade i ojača njegova ambicija. Tada on, predvođen nadom, krene svom Gospodaru i sve što su osjećaji nade jači, trud roba je bolji i veći. Sličan je rataru koji što se više nada boljem rodu, više se trudi oko obrade usjeva, ali kada njegova nada klone, nevoljan je.

Kada se Svevišnji otkrije u osobinama pravednosti, srdžbe, ljutnje i Onoga Koji strogo kažnjava, tada se duša koja je sklona zlu prene, a zatim nestane ili oslabi njena strast, srdžba, pobuda za zabavom i igrom, težnja ka

zabranjenim stvarima, nestane pomagača njene gluposti i bezbrižnosti, a obuzme je strah, strahopoštovanje i oprez. Kada se Gospodar Moćni otkrije u osobinama Onoga Koji naređuje i zabranjuje, uzima zavjete i oporučuje, šalje poslanike, objavljuje knjige i propisuje zakone, u duši se probudi osjećaj za izvršavanjem Njegovih naloga, njihovim prenošenjem i oporučivanjem drugim ljudima, sjećanjem toga i uzimanjem pouka iz toga, i uvjerenost u ono o čemu nas je obavijestio. Probudi se želja za ispunjavanjem naređenog i ostavljanjem zabranjenog. Kada se Milostivi otkrije u osobinama Onoga Koji sve čuje, sve vidi i sve zna, kod roba se probudi osjećaj stida. Stidi se da ga njegov Gospodar vidi u onome što prezire, ili da od njega čuje ono što ne voli, ili

da u srcu pritaji ono zbog čega će izgubiti Njegovu ljubav. U takvom stanju pokreti roba, njegove riječi i misli, nisu zapostavljeni i prepušteni volji strasti i naravi, nego bivaju vagani šerijatom.

Kada se Svemilosni otkrije u osobinama Onoga Koji je robu dovoljan, Onoga Koji udovoljava svim ljudskim potrebama, opskrbljuje ih, otklanja nedaće od ljudi, pomaže i štiti Njemu odane, uz koje On stalno stoji, kod roba se pojavi osjećaj tevekkula, iskrenog oslanjanja na Allaha, prepuštanja Njemu, zadovoljstva uz Njega i zadovoljstvom svim onim što određuje Svom robu. Tevekkul se rađa iz saznanja roba da mu je njegov Gospodar dovoljan, da mu On najbolje odabire i dosuđuje, te iz povjerenja u Njega i zadovoljstva u ono što on radi i odabire Svom robu.

Kada se Allah otkrije u osobinama moći i veličine, smirena duša dariva cijelu svoju poniznost Njegovoj veličanstvenosti, svu skrušenost Njegovoj moći, potpunu pokornost Njegovoj veličini, i bogobojaznost srca i tijela priklanja samo Njemu. Roba obuzme smirenost i dostojanstvo ispuni njegovo srce, jezik i druge dijelove tijela i postaje njegova odlika.

Kada se Allah otkrije u osobinama moći i veličine, smirena duša dariva cijelu svoju poniznost Njegovoj veličanstvenosti, svu skrušenost Njegovoj moći, potpunu pokornost Njegovoj veličini, i bogobojaznost srca i tijela priklanja samo Njemu. Roba obuzme smirenost i dostojanstvo ispuni njegovo srce, jezik i druge dijelove tijela i postaje njegova odlika.

Jednom riječju, Uzvišeni Allah se otkriva Svojim robovima

nekada kroz osobine Božanstvenosti, uluhijet, a nekada kroz osobine Njegovog Gospodara, rububijeta. Svjedočenje Allahovih osobina Božanstvenosti kod roba mora probuditi posebnu ljubav prema Allahu, čežnju za susretom sa Njim, smirenost i radost uz Njega, zadovoljstvo u Njegovom služenju, natjecanje u sticanju Njegove blizine, želju za sticanjem Njegove ljubavi kroz pokornost, ustrajanost u Njegovom veličanju i želju za udaljavanjem od ljudi radi osame sa Njim. Samo Allah mimo svega drugog, postaje želja i cilj. A kad rob prizna osobine Njegovog Gospodara, to mu nalaže da se pouzda u njega, pokaže svoju ovisnost o Njemu, od Njega pomoć traži, da bude ponizan, potčinjen i potpuno posvećen Njemu. Vrhunac toga se ogleda u svjedočenju o Njegovom rububijetu i Njegovom uluhijetu. Rob osvjedoči Njegovu dostojnost svake hvale kada posmatra Njegovu vlast, i Njegovu moć i silinu kada posmatra Njegovo opraštanje i pomilovanje robova, savršenu mudrost kada posmatra Njegovo određenje sudbine, blagodarnost kada daje iskušenja, Njegovu darežljivost kada uskraćuje.

Allah kori Svoje miljenike na blag i dostojanstven način, ali i pored ukora, On im prašta greške, prelazi preko njihovih posrtaja, traži im isprike, popravlja mahane i manjkavosti, štiti ih, brani i potpomaže. On im je zagantovao svako dobro, izbavlja ih iz teških muka i ispunjava Svoje obećanje prema njima. On im je istinski zaštitnik, pored Kojeg nemaju drugog zaštitnika, i On ih protiv njihovih neprijatelja

potpomaže. Divan li je On zaštitnik i divan pomagač! Kada srca posvjedoče i u Kur'anu upoznaju Savršeno Lijepog, Plemenitog, Milostivog i Veličanstvenog Vladara, Koji ovako postupa, kako onda da Ga ne zavole? Kako da se ne natječu u sticanju Njegove blizine? Kako da ne utroše svoje uzdahe u zadobijanju Njegove ljubavi? Kako da im On ne bude draži od svega drugog, a Njegovo zadovoljstvo prioritetnije od zadovoljstva svih stvorenja? Kako, onda, da srce ne ustraje u Njegovom veličanju i spominjanju, a da ljubav i čežnja prema Njemu i smiraj uz Njega ne postanu hrana, snaga i lijek srca? Ako, pak, rob to izgubi, srce se kviri i umire, i više mu život ništa ne znači.

Nije zadivljujuće da je rob ponizan pred Uzvišenim Allahom, da Mu se pokorava i da ne posustaje služeći Mu, jer rob ovisi o svome Gospodaru, nego je zadivljujuće da se Vladar svega mnogobrojnim blagodatima umiljava Svome robu i pokazuje mu Svoju ljubav kroz razna dobročinstva, iako je On neovisan o Svome robu.

Dovoljno je časti za tebe da si rob Njemu,

I dovoljan ponos tebi je da je On tvoj Gospodar

Nije čudno što On kaže: Oni Njega vole, ali je prava divota u Njegovim riječima: On njih voli. (El-Ma'ide, 54)

Nije čudno da siromah i jadnik voli svog dobročinitelja, ali je zadivljujuće kada dobročinitelj voli siromaha o jadnika.

Medicina srca i duše-
Ibnul Kajjim El Dževzije

Tefsir sure

EL-FATIHA

El-Fatihe

El-Fatihe

Allah je ime Gospodara svih svjetova, ovim imenom niko drugi se ne naziva. Osnova je svih drugih imena, pa sva druga Božija imena slijede ovo ime, zbog čega se uvijek kaže "Bismillah", a ne "Bismirrahman" ili slično. Iz imena "Allah" proizlazi Njegova osobina "ilahijet", tj. osobina koja pripada samo Njemu, subhanehu ve te'ala, a to je dostojnost da se samo On Uzvišeni obožava od strane svih stvorenja. Dva Allahova imena Er-rahman i Er-Rahim ukazuju na Allahovu osobinu rahmeta – milosti. Er-rahman je Onaj koji posjeduje neograničenu milost, dok je Er-Rahim Onaj koji spušta Svoju milost na Svoja stvorenja.

" Bismillahir-Rahmanir-Rahim / U ime Allaha, Svemilosnog, Milostivog!" "Bismillah" – U ime Allaha ili sa Allahovim imenom. U arapskom jeziku pravilo je: da kada riječ u jednini (a 'ism' je riječ u jednini) bude spomenuta uz Allahovo ime, tada ima značenje množine, odnosno sveobuhvatnosti, pa bi zbog toga značenje bilo "Sa svakim Allahovim imenom". Ovo nam ukazuje na to da je Allah najveće Božije ime. Allah je ime gospodara svih svjetova, ovim imenom niko drugi se ne naziva. Osnova je svih drugih imena, pa sva druga Božija imena slijede ovo ime, zbog čega se uvijek kaže "Bismillah", a ne "Bismirrahman" ili slično. Iz imena "Allah" proizlazi Njegova osobina "ilahijet", tj. Osobina koja pripada samo Njemu, subhanehu ve te'ala, a to je dostojnost da se samo On Uzvišeni obožava od strane svih stvorenja. Dva Allahova imena Er-Rahman i Er-Rahim ukazuju na Allahovu osobinu rahmeta – milosti. Er-Rahman je Onaj koji posjeduje neograničenu milost, dok je Er-Rahim Onaj koji spušta Svoju milost na Svoja stvorenja. Na osnovu značenja "Sa svakim Allahovim imenom", možemo zaključiti da su Allahova imena, Er-Rahman i Er-Rahim, spomenuta posebno. Poznavajući mudrost velikog pravila "Spominjanje posebnog nakon općenitog", dakle ukazivanja na vrijednost i položaj tog posebnog, također možemo zaključiti da ova dva Allahova imena ukazuju na Njegovu posebnu osobinu, osobinu kojom se Allah, subhanehu ve te'ala, posebno opisao.

"El-hamdu lillahi Rabbil-'alemin / Sva hvala neka je samo Allahu, Gospodaru svih svjetova! El-hamd je hvaljenje Allaha, subhanehu ve te'ala. Određeni član "el" ima značenje sveobuhvatnosti, pa stoga svaka zahvala pripada samo Allahu. Ime Allah u riječi "lillahi" ima značenje ograničenja, posebnosti i dostojnosti,

zbog čega se i kaže "samo Allahu". Hvaljenje Allaha, subhanehu ve te'ala, postiže se spominjanjem u potpunosti Njegovog Zata (Bića), Njegovih imena i svojstava, Njegovih djela, kao i Njegovih blagodati. Međutim, to spominjanje obavezno mora biti popraćeno ljubavlju i veličanjem. Zato, kada čovjek priča o svome Gospodaru, Allahu, subhanehu ve te'ala kada Ga spominje po Njegovim imenima i svojstvima, kada spominje Njegove ukazane blagodati, sve to mora popratiti osjećanjem ljubavi i veličanja, njegovo srce mora biti ispunjeno ljubavlju i veličanjem Allaha, subhanehu ve te'ala. U protivnom, to neće biti hvaljenje Svevišnjeg Allaha, već samo puki spomen.

"Gospodaru svih svjetova!" Gospodar je onaj koji je objedinio tri osobine: el-halk / stvaranje, el-mulk / vladanjem svim stvorenim i et-tedbir / upravljanje i uređivanje svega stvorenog, kao što Uzvišeni Allah o Sebi kao Gospodaru svih svjetova govori u suri Junus: "Upitaj: 'Ko vas hrani s neba i iz zemlje, ko vlada sluhom i vidom, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo, i ko upravlja svim?'-'Allah!' – reći će oni – a ti reci: 'Pa zašto Ga se onda ne bojite?'" (Prijevod značenja Junus, 31.) Svi drugi pored Allaha, subhanehu ve te'ala, jesu svjetovi. Svijet se naziva alemom, a ova riječ također ima značenje znaka, pa se time želi reći da svi svjetovi ukazuju na Allaha, subhanehu ve te'ala, svoga Stvoritelja na Njegovu svemoć, na Njegovu mudrost, na Njegovu milost, na Njegovu veličinu i ponos, pa je stoga Uzvišeni Allah Gospodar svih svjetova.

"Er-Rahmanir-Rahim / Svemilosnom, Milostivom!"

Kada ljudi, naročito u današnjem vremenu, čuju za nekoga da je okarakteriziran kao gospodar, vladar, ili neko ko ima vlast, većinom osjete strah. Odmah im na um pada da on sprovodi silu, tlači i ugnjetava bespomoćne, oholi se i uzdiže. Uzvišeni Allah, odmah na početku Svoje Knjige, govoreći o Sebi, pojašnjava da On Uzvišeni nije takav. Nakon što je spomenuo Svoje svojstvo gospodarstva, kaže da je On Svemilosni – Onaj koji posjeduje svaku milost i tu milost nije zadržao za sebe, već je On Er-Rahim – Milostivi, Onaj koji Svoju milost pruža tebi, o čovječe, pa hoćeš li biti svjestan svoga Gospodara?! Hoćeš li Mu se pokorno i ponizno vratiti?! To moraš uraditi prije negoli nastupi teški istiniti dan, dan kada ćemo svi mi izaći pred svoga Gospodara. Zbog čega? Zbog obračuna!

Da, zbog obračuna naših djela koja smo radili na dunjaluku! Ali, zar Allah nije milostiv? Da, naš Uzvišeni Gospodar, Allah, subhanehu ve te'ala, je Svemilosni, Milostivi, ali i Onaj koji strašno kažnjava nevjernike, one koji nisu vjerovali u Njega, koji su poricali Njegove riječi i Njegove blagodati. Zato, Uzvišeni Allah, da se čovjek ne bi nadao u Allahovu milost, a i dalje Mu ustrajavao u nepokornosti, kaže:

"Maliki jevmid-din / Vladar Dana Sudnjeg!"

Ovdje se pod "jevmud-din" misli na Sudnji dan, odnosno na Dan nagrada i kazni, kako kaže Ibn Abbas, radijallahu anhumu. Dakle, Allah, subhanehu ve te'ala, jedini je Vladar toga dana, jedini će On nagrađivati i kažnjavati stvorenja. Ponekada se pod "dinom" misli na nagradu, kao u ovom slučaju, a ponekad se misli na djelo, kao što je došlo u 6. ajetu sure El-Kafirun: "Lekum dinukum ve lije din", tj. "Vama vaša djela, a nama naša djela" ili kao što se kaže: "Kema tedinu tudan", tj. "Kako radiš, tako ćeš biti i nagrađen!" U drugom priznatom kiraetu riječ "Malik" uči se "Melik". Uzimajući u obzir oba ova učenja i oba značenja ove riječi, dolazimo do velike koristi, a ona je da je Allah, subhanehu ve te'ala, jedini Istinski Vladar, Naime, jedno ime upućuje na značenje vladara, a drugo na značenje onoga koji upravlja svojim bogatstvom. I ove dvije osobine jedino se mogu naći kod Uzvišenog Allaha. Na dunjaluku ima ljudi koji imaju vlast, ali ne upravljaju njome i imetkom koji posjeduju, ima ljudi koji upravljaju imetkom, ali oni nisu istinski vlasnici svega toga. Međutim, Uzvišeni Allah je vladar svega stvorenog i On upravlja svim tim.

"Ijjake na'budu ve ijjake neste'in / Samo Tebe obožavamo i samo od Tebe pomoć tražimo!"

Dakle, samo se Tebi potpuno potčinjavamo, potpuno Ti robujemo i pokoravamo Ti se i sve to činimo uz potpunu ljubav prema Tebi. Shodno tome, vjernici svoj najčasniji dio tijela, lice, spuštaju na tlo koje se gazi nogama da dokažu svoju potpunu poniznost Uzvišenom Allahu. Njihovo lice spušta se na zemlju, postaje uprašeno, i sve to zbog pokornosti, poniznosti i ljubavi prema Uzvišenom Allahu. Ovo iskazivanje potpune pokornosti Uzvišenom, vjericima je draže od svega. Da vjericima neko dođe i kaže: "Dat ću ti cijeli dunjaluk, samo mi padni na sedždu", vjernici to nikada ne bi prihvatili, jer se ova poniznost i pokornost iskazuje samo Allahu, subhanehu ve te'ala, ova ljubav poklanja se samo Allahu. Stoga je u ajetu i došlo "Ijjake na'budu", a ne "na'buduke".

Objekat po pravilu dolazi na kraju rečenice, ali kada bude postavljen na početku, onda se time želi ukazati na posebnost, da jedini Allah zaslužuje da se obožava. Ibadet obuhvata činjenje svega što je Uzvišeni Allah naredio i ostavljanje svega što je On Svevišnji zabranio. Onaj koji tako ne postupa, taj istinski i ne obožava Allaha, subhanehu ve te'ala. Abid je onaj koji se odaziva svemu onome što od njega traži Njegov Gospodar. Kako ovo nije moguće izvršiti osim uz podršku i pomoć Uzvišenog Allaha, tako je u drugom dijelu ajeta odmah objavljeno: "...ve ijjake neste'in / i samo od Tebe pomoć tražimo", tj. samo od Tebe pomoć tražimo u obožavanju Tebe jedinog.

"Ihdines-siratal-mustekim / Uputi (učvrsti) nas na Pravi put!"

Gospodaru naš, ukaži nam na Pravi put koji vodi do Tebe i Tvoga zadovoljstva, a zatim nas učvrsti u pridržavanju za isto. Hidajet ima značenje upućivanja, ukazivanja i učvršćivanja, održavanja.

"Siratallezine en'amte alejhim gajril-magdubi alejhim veledallin / Na putu onih kojima si darovao Svoje blagodati, a ne na put onih na koje si se rasrdio i koji su zalutali!"

Ovaj ajet nadovezuje se na prethodni, pa je Pravi put onaj put kojim su kročili Allahovi robovi kojima je On Svevišnji ukazao Svoje blagodati, a o njima Uzvišeni u suri En-Nisa, u prijevodu značenja, kaže: "Oni koji su poslušni Allahu i Poslaniku bit će u društvu vjerovjesnika, i iskrenih, i šehida, i dobrih ljudi, kojima je Allah milost Svoju darovao. A kako će oni divni drugovi biti!" (Prijevod značenja En-Nisa, 69) Ja Rabb! Molimo Te da nas uputiš i učvrstiš na putu vjerovjesnika, iskrenih, šehida, i dobrih ljudi! Molimo Te da nas uputiš na znanje, na ono čime su oni postigli iman, na njihova dobra djela i da nas podržiš u činjenju svega toga! Molimo Te da nas učiniš njihovim drugovima na ahiretu, da budemo s njima, a kao ne zbog naših djela, onda zbog naše ljubavi prema njima. Sačuvaj nas puta onih na koje si se rasrdio i koji su zalutali! Oni na koje se Uzvišeni Allah rasrdio jesu židovi i svi oni koji poznaju istinu, a ne postupaju u skladu s njom, naročito oni koji to čine iz inata, a oni koji su zalutali jesu kršćani prije pojave Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i svi oni koji rade po neistini ne želeći da saznaju istinu. Prvi su u većoj zabludi od drugih, jer znaju a ne postupaju po tome i jasno tvrde da to i ne žele, inadžije su, dok se drugi suprotstavljaju zato što ne znaju. A mi Uzvišenog Allaha molimo

da nas sačuva svake zablude, i velike i male. Ko malo više razmisli o ovoj prvoj Kur'anskoj suri, uvidjet će da ona govori o Allahu, o ibadetu Njemu (propisima) i govori o vjerovjesnicima, njihovom putu i onima koji su im se odazvali kao i onima koji im se nisu odazvali. Upravo o ovim trima cjelinama govori i cijeli Kur'an, pa Uzvišeni Allah ovdje u prvoj kur'anskoj suri to spominje općenito, a zatim dalje kroz cijeli Kur'an detaljno pojašnjava i ništa ne izostavlja.

Koristi iz sure El- Fatiha na osnovu onoga što je prethodilo

- Svako djelo otpočinje se sa Allahovim imenom.
- Najveće Božije ime jeste Allah.

- Uzvišeni Allah opisao se osobinom milosti i Njegova milost pretekla je Njegovu srdžbu. Tu milost Uzvišeni nije zadržao sa Sebe već je pruža Svojim stvorenjima.

- Potvrđivanje svake potpune zahvale samo Allahu, subhanehu ve te'ala.

- Hvaljenje i spominjaje Allaha, subhanehu ve te'ala, mora biti praćeno potpunom ljubavlju.

- Samo Allahu se zahvaljuje na svakom stanju, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada bi vidio nešto što ga zadivljuje i raduje, rekao bi: "Neka je svaka hvala samo Allahu sa čijom se blagodati završavaju sva dobra djela!" Međutim, kada bi vidio suprotno od toga, rekao bi: "Neka je svaka hvala samo Allahu na svakom stanju!" (Ibn Madže, 2803; Hakim, 1/499. Šejh Albani, rahmetullahi alejhi, hadis je ocjenio dobrim

- Prilikom spominjanja Allahovih imena i svojstava, prvo se spominje svojstvo uluhijeta, a zatim svojstvo rububijeta.

- Općenitost Allahovog rububijeta – gospodarstva nad svim stvorenjima.

- Sva stvorenja na sebi svojstven način ukazuju na svoga Stvoritelja, Njegovu svemoć i mudrost.

- Allahovo gospodarstvo temelji se na Njegovoj neizmjerne milosti koju On Uzvišeni pruža Svijim Stvorenjima.

- Istinitost Sudnjeg dana i proživljenja.

Allah, subhanehu ve te'ala, nagrađivat će iz Svoje milosti i kažnjavat će na osnovu Svoje pravednosti.

- Samo se Allah obožava, samo se Njemu potčinjava, pokorava i robuje. Samo se Njemu Uzvišenom poklanja potpuna ljubav jer je samo On toga i dostojan.

- Samo se od Uzvišenog Allaha traži pomoć u ibadetu, čvrstina i postojanost u obožavanju samo Njega, samo na Njega se oslanja i samo se njemu prepušta.

- Pripisivanje svih blagodati Allahu, subhanehu ve te'ala.

- Uputa i postojanost samo su kod Uzvišenog Allaha pa se stoga i trebaju tražiti samo od Allaga Uzvišenog

- Ljudi se na ovom svijetu dijele na tri kategorije: kategorija ljudi kojima je Uzvišeni Allah ukazao Svoje blagodati, kategorija na koju se Uzvišeni Allah rasrdio i kategorija ljudi koji su zalutali.

- Kršćani su nakon dolaska Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, upoznati sa istinom, stoga su oni koji odbiju priznati Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, za Allahovog poslanika, jednaki židovima, tj. na sve njih se Allah rasrdio. Ovo je veličanstvena kur'anska sura i niko nije u mogućnosti da u potpunosti obuhvati njena značenja, stoga je ovo nekoliko riječi o suri El- Fatiha poput kapi iz mora, a onaj koji želi da se mnogo više upozna s njenim značenjima, neka čita djelo "Medaridžus-salikin" istaknutog učenjaka Ibnul-Kajjima, rahmetullahu alejhi.

Hajrudin Tahir Ahmetović

Muhammed s.a.v.s pečat svih poslanika

Poštovani čitaoče, znaj da na svijetu ne postoji, niti je ikad prije postojala, niti će ikad poslije doći ličnost o kojoj se napisalo toliko knjiga, članaka, izreklo toliko stihova, održalo predavanja, kao što je to slučaj sa ličnošću najodabranijeg Allahovog stvorenja Muhammedan neka je Allahov mir i spas na njega. Koliko se samo puta dnevno spomene njegovo ime, koliko se puta u ezanu s munara svih džamija svijeta dnevno spomene?! Koliko ljudi dnevno izgovori riječi šehadeta u namazu: "Svjedočim da je Muhammed Allahov rob i poslanik!" Jedna od najvećih blagodati koju ti Uzvišeni Gospodar Allah može dati svakako je mogućnost da upoznaš najodabranije i najvrednije stvorenje, Muhammeda, Allahovog poslanika, neka je Allahov mir na njega. To su najdragocjeniji trenuci u tvom životu, trenuci koje si na najbolji način iskoristio u ovim našim odbrojanim i određenim danima života. Upoznavajući Muhammeda stječe se dojam kao da smo uz njega, kao da proživljavamo njegove životne trenutke zajedno s njim. Na taj način spoznajemo njegov veličanstveni život, njegove postupke, djela, riječi, plemenite osobine koje su ga krasile u svakom trenutku njegovog mubarek života.

Spoznajom Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, biografije čovjek postaje jači, snažniji. Njegov se život iz skučenosti dunjaluka prenosi u prostranstva ahireta, kuće vječnog uživanja. Sve tegobe, nedaće i belaji nestaju pred ispravnim poimanjem Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, života. Uzvišeni Allah rekao je za Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "A tebe smo kao milost svjetovima poslali." (Prijevod značenja El-Enbija, 107.)

Spoznajom Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, čovjek dolazi do spoznaje svakog dobra, svake vrste ljepote i užitka. Svakoga ko iskazuje i najmanji vid sumnje u ove činjenice pozivamo da izučiti, iščita, bilo koje djelo koje je napisano na temu Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, života. Njegovo cijelo ime je Muhammed, sin Abdullahov, sin Abdul-Mutalibov, koji vodi porijeklo, i po majci i po ocu, iz najuglednijeg arapskog plemena Kurejš. Allahov poslanik Muhammed, sallallahu alejhi vesellem, rođen je 12. rebi'ul-evvela, u Mekki, tačno nakon znamenitog događaja pokušaja rušenja Kabe, o čemu se govori u suri El-Fil, 570. godine po kršćanskoj eri računanja vremena, a ta godina naziva se "godina slona" Prije poslanstva Muhammed nije obožavao lažna božanstva, poput kipova, kamenja, drveća, niti bilo šta što su obožavali mnogobošci Mekke. Krasile su ga mnogobrojne plemenite osobine. Imao je potpuno uvjerenje u postojanje Jednog Stvoritelja, koji je jedino zaslužan da se obožava, negirajući pritom bilo koji vid drugog božanstva. Muhammed, alejhi salatu ves-selam, nikada nije lagao, lažno svjedočio, niti je iznevjerio dato obećanje. U svim plemenima bio je poznat po nadimku Iskreni i Povjerljivi, i svi su ga poznavali po tim plemenitim osobinama.

Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, nikada nije učinio blud, niti je imao bilo koji vid vanbračnog kontakta sa nekom ženom, i pored toga što je to bilo jako prošireno u vremenu u kojem se on pojavio. Nikada nije kockao. Zabranjivao je kamatu koja je bila raširena u džahilijetu. Nije pio alkohol. Nikoga nije ogovarao, niti potvarao. Nije slušao muziku, niti gledao plesačice koje su igrale uz pratnju

muzičkih instrumenata. Mnogo je praštao, bio saosjećajan, pažljiv, blag, volio je pomoći svakom onom kome je pomoć bila potrebna. Zato razmisli, cijenjeni čitaocē, kakav je bio njegov život nakon primanja Objave, kada je bio ovako plemenit prije Objave! Jedan od zlatnih primjera koji nam oslikava Poslanikov život nakon primanja poslanstva svakako su riječi Enesa, Allah bio zadovoljan njime, Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, sluge, koji je rekao: "Služio sam Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, deset godina, a da mi nikad nije rekao: ' Zašto si to uradio?', 'Zašto nisi ovako uradio?' U drugoj predaji Aiša, Allah bio zadovoljan njome, koja je bila jedna od Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, supruga, pojašnjava nam: "Poslanik, alejhis-selam, nikada svojom rukom nije udario slugu, niti ženu, niti bilo koga, osim kada je bio u borbi." Naljutio bi se samo u slučajevima kršenja Allahovih propisa, a nikada radi ličnih stvari. Nije se svetio, već bi praštao i pomilovao. Zbog svih ovih nepobitnih činjenica pozivamo čovječanstvo da upozna najveću ličnost svijeta, najodabranije stvorenje, najodabranijeg Allahovog Poslanika, da izuče njegov život, njegove postupke, što će svakako, uz Allahovu pomoć, biti njima olakšica da prihvate vjeru istine.

Nakon primanja poslanstva u svojoj četrdesetoj godini, Muhammed je svoj narod u Mekki pozivao u istinu punih trinaest godina. Potvrdio je istinitost prijašnjih poslanika, a on sam je pečat svim poslanicima. Bio je ustrajan na tom putu, želeći da ljude usmjeri i izvede iz robovanja ljudima u robovanje Gospodaru ljudi, da ih izvede iz tmina zablude na svjetlo upute. Ali i pored velikog zalaganja i napora u dostavljanju poslanice, mali broj ljudi se odazvao njegovom pozivu u mekkanskom periodu pozivanja u islam. U takvim trenucima, nagovještavao je pobjedu i uspjeh vjere, i da će se ista proširiti, da će ljudi u masama prihvatiti vjeru istine, a ono što je tvrdio, to se i obistinilo. Tako su mu nakon mekkanskog perioda pozivanja u Allahovu vjeru, počele pristizati delegacije iz raznih krajeva, predstavnici plemena koji su prihvatili islam u svoje, a i u ime svojih saplemenika. Allahu ekber! Nastavio je pozivati u istinu i nakon preseljenja iz Mekke u Medinu, još deset punih godina, sve dok nije dočekao da ljudi u velikim skupinama ulaze u Allahovu vjeru, vjerujući da je to najbolja, najplemenitija i najispravnija vjera, koja je od Uzvišenog Allaha data kao dar

stvorenjima, vjera koja je jedina priznata kod Allaha. Svi poslanici su dolazili s nekom vrstom čuda koje je potvrđivalo njegovu istinitost i istinitost onoga u šta su pozivali, a najveće čudo našeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jeste Allahova plemenita knjiga – Kur'an.

Svojim stilom izražavanja, kazivanjima o drevnim narodima, nagovještajima koji će se desiti u budućnosti, stanju Sudnjeg dana i dešavanjima u njemu, velikim znakovima na koje upućuje, Božija knjiga ukazuje na to da je Allah istina i da je ona Njegov veličanstveni govor. Svakome ko sumnja ili smatra da Kur'an nije Božija riječ upućen je izazov od strane Stvoritelja, da načini knjigu sličnu njoj ili jedan ajet sličan ajetu iz Kur'ana. No, sasvim je jasno da od same objave ove Svete Knjige pa do danas niko nije bio u stanju sačiniti sličnu knjigu, niti će biti u stanju u budućnosti, makar se svi okupili da pokušaju.

Zato, dragi čitaocē, znaj da nema istinske sreće na dunjaluku osim u slijedenju Poslanika, što unosi smiraj u dušu, donosi radost i veselje na licu, sreću u životu, blagostanje i uspjeh u svim našim svakodnevnim postupcima. Čudno je stanje čovjeka koji živi u nemaru, a nije upoznao najplemenitije biće, Allahovog miljenika, koji mu je jedini spas na ahiretu, jer bez slijedenja Poslanika nema uspjeha na drugom svijetu. Onaj ko bude slijedio njega, spašen je, a onaj ko ostavi njegov put, stradati će i na dunjaluku i ahiretu.

Ne dozvoli sebi da propustiš ovu zlatnu priliku... Požuri, saznaj, upoznaj svog dragog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, slijedi njegov sunnet (praksu), živi životom sretnika, a nikako gubitnika.

Naš Gospodar je opisao Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, riječima:

"Došao vam je Poslanik, jedan od vas, teško mu je što ćete na muke udariti, jedva čeka da Pravim putem pođete, a prema vjernicima je blag i milostiv. A ako oni glave okrenu, ti reci: 'Meni je dovoljan Allah, nema istinskog boga osim Njega; samo se uzdam u Njega, On je Gospodar Arša veličanstvenog!'" (Et-Tevbe, 128 – 129.)

Sanel Ramić - minber.ba

Čudesna dova:

Ko prouči ovu dovu Allah, dž.š. će mu dati izlaz iz situacije u kojoj se nalazi

Jednog dana, Allahov poslanik, *sallallahu alejhi ve sellem*, je obraćajući se svojim *ashabima*, rekao: „Tako mi Onoga u Čijoj ruci je moja duša, nema nijednog vjernika koji prouči ovu dovu, a da mu Allah neće dati izlaz iz situacije u kojoj se nalazi.“

Pitam vas, ko je taj koji se zakleo? Allahov Poslanik, *sallallahu alejhi ve sellem*. A da li je imao potrebu za tim? Nije, jer on je „*es-sidik*“ (istinoljubivi, onaj koji govori samo istinu) i „*el-masduk*“ (onaj kome se vjeruje, čiji je govor Allah, dželle šanuhu, potvrdio). Njegov govor se prihvata i bez zakletve. Zašto se onda zakleo? Zbog velike vrijednosti i važnosti dove, kojom želi podučiti svoj ummet. Ove Poslanikove riječi upućene su svakom čovjeku u nevolji i iskušenju, s ciljem da svoje srce veže isključivo za Allaha, dželle šanuhu, i od njega traži izlaz iz svake situacije. Ova dova ima svoju priču.

Naime, za vrijeme vladavine Omera ibn el – Hataba, radijallahu anhu, desila se jedna neobična situacija u Poslanikovo, *sallallahu alejhi ve sellem*, džamiji. Sa'd ibn Vekkas je prošao pored Osmana ibn Affana, radijallahu anhumu, i nazvao mu selam, a ovaj mu nije odgovorio. Iznenađen i povrijeđen Osmanovim gestom, Sa'd je odmah otišao do halife Omera i požalio mu se na njega. Omer je pozvao Osmana i upitao ga zbog čega nije odgovorio na selam. Osman je prvo negirao da mu je Sa'd uopće nazvao selam, a zatim se, nakon Sa'dovog insistiranja i zakletve, prisjetio da mu je ipak nazvao selam, ali da mu on zbog zaokupiranosti svojim brigama, nije mogao odgovoriti. „A šta te je to toliko zabrinulo da nisi mogao odgovoriti na selam?“ – upitao ga je Omer.

„Sjetio sam se jednog Poslanikovog, *sallallahu alejhi ve sellem*, hadisa, čiji kraj nikada nisam saznao“ – odgovorio je Osman, i nastavio: „Jednom smo sjedili sa Poslanikom, *sallallahu alejhi ve sellem*, u džamiji kada nam je rekao: „Tako mi Onoga u Čijoj ruci je moja duša, nema ni jednog vjernika koji prouči ovu dovu, a da mu Allah, neće dati izlaz iz situacije u kojoj se nalazi.“ S nestrpljenjem smo čekali da nam kaže koja je to dova, međutim, u džamiju je, u tom

trenutku, ušao beduin, i upitao ga neka pitanja o vjeri. Poslanik, *sallallahu alejhi ve sellem*, je prekinuo svoj govor, i u potpunosti se posvetio ovom beduinu. Razišli smo se da nismo saznali o čemu je riječ. I dan danas neznam koja je to dova zbog koje se Poslanik, *sallallahu alejhi ve sellem*, tada zakleo.“ „Ni ja“ – sjetio se Omer.

„Ali zato ja znam“ – reče im Sa'd, a zatim im ispriča da je on, nakon što su izašli iz džamije, pratio Poslanika, *sallallahu alejhi ve sellem*, do njegove kuće i pitao ga o ovoj dovi. Poslanik, *sallallahu alejhi ve sellem*, mu je rekao: „Da Sa'de. To je dova moga brata Zunnuna (Junusa), *alejhis-salam*: „*La ilahe illa ente subhaneke inni kuntu minez-zalimin*“/ „Nema boga osim tebe, Slavljen naka Si, ja sam se prema sebi ogriješio.“ **Zapamtite ovu dovu.**

Prenesite je vašim voljenim. Tako mi Allaha znam ljude kojima je ova dova otvorila vrata Allahove milosti i pomogla da ostvare svoje želje. Ovu dovu učio je Božiji poslanik, Junus ibn Metta, *alejhis-salam*, tražeći od Allaha, da ga spasi iz utrobe ogromne ribe, koja ga je progutala, nakon što je bačen u more. Kada su meleki čuli njegovu dovu, rekli su: „Poznat glas od poznatog roba, sa nepoznatog mjesta,“ Allah, dželle šanuhu, im je rekao: „To je glas moga roba Junusa ibn Mette.“ Kur'an o ovom slučaju kaže: „I Zunnunu se, kada srdit ode i pomisli da ga nećemo kazniti – pa poslije u tminama zavapi: „Nema boga osim Tebe, hvaljen neka si, a ja sam se doista prema sebi ogriješio!“ – odazvasmo i tegobe ga spasismo; eto, tako Mi spašavamo vjernike.“ (EL-Enbija, 87, 88)

Kažu islamski učenjaci: Iz ovih riječi, „Mi spašavamo vjernike“, može se razumijeti da se ova dova ne odnosi samo na Junusa, *alejhi selam*, nego na sve vjernike, baš je to naglašeno u hadisu: „Nema nijednog vjernika...“ Zato ne oklijevaj, ako imaš kakav problem, brigu, iskušenje, zamoli Allaha, dželle šanuhu, ovom dovom, iskrena srca, predano, skrušeno, u vremenima kada se ova dova posebno prima, i, shodno hadisu, tvoja dova će biti primljena i uslišena. Vidjet ćeš čudo svojim očima.

Čiju dozvolu i odobravanje čekaš da se pokoriš Allahu? Ljudi će ti uvijek odobriti ono što njima godi. Rijetko ko će ti odobriti ono što tebi godi i koristi, ukoliko se njima ne sviđa.

Da ti ispričam nešto za pouku. Slučaj nije takav samo po ovom pitanju, i sigurno može poslužiti kao primjer u svim situacijama kada ljudi nameću i poturaju svoja mjerila iznad Allahovih:

Srela sam jednu sestru muslimanku u Švicarskoj. Imala je mahramu na glavi. Lijepa, mlada žena. Prišla mi je i rekla da želi nositi hidžab, ali ne može zbog posla. Začudila sam se, jer sam u prvi mah pomislila da je već pod hidžabom. Rekoh da samo ostane sa mahramom, bismillah, i to je to. Nije teško. A posao je nafaka, ako ode taj koji je smetnja, neće drugi koji je suđen. Ili ono što je određeno kao sebeb opskrbe. Rekla je da ona, sada sad, svakako ne skida mahramu ni na poslu, ali "to je duga priča"...

Naime, ona ima rak, ide na kemoterapije. Rekli su joj na poslu da nema problema da nosi mahramu dok nema kose, ali da je poslije treba skinuti. Čudno mi je bilo to, jer poznajem velik broj sestara koje rade u istoj državi pod hidžabom. Ali, nisam sumnjala u njene riječi. Ipak, čudnije od svega mi je bilo to da je pristala na takvu ucjenu, i da nije uviđala da je ljudima OK da nosi mahramu ako umire, ili joj je neko umro. Ako je nesretna i jedna. Ali, ako je odlučna, svoja, principijelna, sretna, ispunjena... onda ne može. I ona to ne vidi.

Pogledaj! Ljudi ne vide ono što ne žele da vide. Allah daje da srca koja žele vidjeti progledaju vidom kojemu nisu potrebne oči.

Molim Allaha da nam izliječi srca, duše, i tijela.

Ammara (Amira) Šabić

**Gdje
si
parkirala
razum
?**

Ishrana između islama i medicine

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Sin Ademov neće nikada napuniti posudu goru od svog stomaka, uistinu su sinu Ademovu dovoljni zalogaji koji će ga održati u životu, a ako baš hoće, onda trećina želuca neka bude hrana, trećina voda i trećina nek ostane prazna, da može disati."

Uzvišeni Allah kaže: **"O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kada hoćete molitvu obaviti, i jedite i pijte, ali ne pretjerujte, jer On zaista ne voli one koji pretjeruju."** (El-E'raf,31)

Ovaj časni ajet jeste sveobuhvatan, jer u njemu je na tako lijep način sažeto pravilo za očuvanje zdravlja, pa se kaže: **"Jedite i pijte, ali nemojte pretjerivati."** Uistinu, nema sumnje da će onaj koji umjereno i bez pretjerivanja bude konzumirao hranu i piće biti siguran za svoje zdravlje, i od sebe će odagnati bolest.

Nemojmo da nam promakne pokretljivost onih koji jedu, a ne pretjeruju, i lijenost onih koji jedu i nemaju samokontrolu, niti nas smije zavarati gojaznost proždrljivca, pa to je samo odlika slabića. On je napuhan kao pjena, mlitavo krupan, salo bez mesa, gdje su mu mladelački mišići i snažna građa koju vidimo kod onih koji umjereno jedu? Uzvišeni Allah stvorio je čovjeka i usta mu barijerom, a želudac pregradom učinio, tako da ta usta zalogajima, a želudac hranom puni, da mu sva briga stomak ne bude, i da debeli bogataš i gladni siromah budu jednaki kad je riječ o količini hrane koju konzumiraju.

Od Ebu Hurejre se prenosi da je Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

"Želudac je korito organizma iz kojeg se vene poje, i ako je želudac zdrav, i vene će biti zdrave, a ako oboli, i vene će biti bolesne."

Poslanik je objasnio kolika količina hrane je čovjeku potrebna riječima:

"Sin Ademov neće nikada napuniti posudu goru od svog stomaka, uistinu su sinu Ademovu dovoljni zalogaji koji će ga održati u životu, a ako baš hoće, onda trećina želuca neka bude hrana, trećina voda i trećina nek ostane prazna, da može disati."

Čovjek treba odrediti jednu trećinu želuca za hranu, jednu za piće, a jednu ostaviti kako bi mogao disati. Svrha jela jeste da se čovjek održi u životu, da nadoknadi ono što organizam izgubi kako bi očuvao normalnu tjelesnu **temperaturu** i normalno se razvijao. Vidite da Poslanik u hadisu podstiče da se hrana konzumira u manjim količinama dovoljnim da se održi u životu, tako da ne bude ni gladan ni mršav. Čovjek treba konzumirati hranu kojom će da izgrađuje svoj organizam. Uzvišeni Allah kaže u suri Kasas:., **O oče moj, reče jedan od njih, uzmi ga u najam, najbolje je da unajmiš snažna i pouzdana."** (El-Kasas, 26)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odredio je vrijeme obroka riječima: "Mi smo narod koji ne jede dok ne ogladni, a kad jedemo, ne zasitimo se."

Ovaj nam hadis objašnjava važnost konzumiranja hrane u određeno vrijeme, jer hrani je potrebno tri ili četiri sata da bi se probavila u želucu. Nakon toga čovjek osjeća glad i želju za hranom, i kada uzme sljedeći obrok, želudac je spreman probaviti ga. Kada budemo jeli, ne trebamo se zasititi, i ovo je put zdravlja i cilj kojem islam poziva, a medicina ga potvrđuje. Poslanik to potvrđuje i objašnjava da je pretjerivanje u hrani zabranjeno, riječima: "Pretjerivanjem se smatra da jedeš sve ono što poželiš."

Poslanikova, s.a.v.s., ishrana

Svjedočenje srpskog vojnika u Hagu: Iz gomile naslaganih mrtvih tijela odjednom se pojavilo dijete

U haškom tribunalu do danas je bilo dosta potresnih svjedočenja o počinjenim zločinima tokom agresije na Bosnu i Hercegovinu. Međutim, 22. februara ove godine u haškom tribunalu svjedočio je zaštićeni svjedok 101, bivši vojnik Zvorničke brigade VRS-a i očevidac strijeljanja zarobljenih Bošnjaka u Orahovcu, a svjedočio je u slučaju Popović i ostali kojima se sudi za počinjene zločine u Srebrenici. Njegovo svjedočenje ostat će upamćeno u sjećanju mnogih ljudi. Prenosimo najzanimljivije detalje spomenutog svjedočenja.

”A onda se dogodilo nešto strašno, nešto što je nevjerovatno da se može dogoditi. Nešto što ni do danas nisam mogao zaboraviti i neću nikada zaboraviti. Stalno razmišljam šta sve čovjek može uraditi drugom čovjeku. Bez obzira koliko ste puta gledali strahote u raznim filmovima, dokumentarcima i sl., bez obzira koliko ste knjiga pročitali sa horor tematikom, knjiga koje vas natjeraju da plaćete nad tuđom sudbinom, dozvolite mi da kažem to se ne može uporediti s onim šta sam ja vidio tamo. Dobio sam dijabetes poslije toga. Iz te gomile naslaganih mrtvih tijela, koja nisu više ličila na ljudska tijela, to su bili samo komadi mesa, odjednom se pojavilo ljudsko biće. Kažem ljudsko biće, ali ustvari to je bio dječak od pet do šest godina starosti. To je nevjerovatan prizor. Nevjerovatno. Ljudsko biće izlazi i ide prema putu, putu na kojem stoje vojnici koji automatskim puškama vrše strijeljanje. To dijete ide pravo prema njima. Svi vojnici i policajci koji su stajali na tom putu, ljudi koji su naučili ubijati, svi su iznenada spustili svoje oružje i sledili su se od tog prizora. Dječak je bio pokriven dijelovima crijeva i mesa drugih ljudi. Ispred vojnika je stajao jedan oficir, mislim

da je bio pukovnik, arogantno se obratio vojnicima: ‘Šta čekate, završite s njim!’ Tada su mu vojnici, kojima uopće nije bio problem ubijati ljude, odgovorili: ‘Gospodine, imate pištolj, zašto vi ne završite s njim?’ Svi su nakon toga zanijemili. Tada se taj oficir obratio vojnicima: ‘Uzmite to dijete, stavite ga na kamion i dovedite ga poslije sa drugom grupom, tada ćemo završiti s njim.’ Dijete je bilo u šoku. Stalno je ponavljalo: ‘Baba, baba, gdje si?’ Vojnici su uzeli dijete da ga stave na kamion. Dječak se otimao, jer se sjećao da je već bio na tom kamionu. Tada sam ja prišao i rekao sam vojnicima: ‘Slušajte, odvest ću ga ja u svoj kamion, pustit ću mu muziku da mu odvratim pažnju od onoga šta se dogodilo. Upalit ću radio. Ušao sam u kamion i upalio svjetlo, upalio sam radio, pronašao lokalnu radiostanicu. Rekao sam mu: ‘Hajde uđi, dođi meni. Vidi imam svjetlo, muziku. Iznenada me uhvatio za ruku.’ Ne bih želio nikome od vas da to doživite. Ja sam bio poznat kao jak i čvrst čovjek. Ali, nikome ne bih želio da iskusi takav stisak kao što je on moju ruku stisnuo. Bio sam šokiran snagom njegovog stiska.” Zaštićeni svjedok 101 odveo je dječaka u Zvornik u bolnicu gdje ga je zbog rana koje je dječak imao odveo na hirurško odjeljenje. ”Kada sam ga doveo do hirurškog odjeljenja zgrabio me je za ruku, govoreći mi: ”Baba, ne daj da me odvedu, molim te.’ I dan-danas u ušima mi odzvanjaju njegove riječi. Dok ga je doktor pregledao i čistio sa njega ostatke ljudske utrobe i mesa, osjetio sam strašan smrad. Nikako nisam mogao razumjeti kako taj smrad nisam osjetio dok sam ga vozio kamionom do bolnice. Toliko sam bio šokiran čitavim događajem.”

Muzika mi je bila sve

Zovem se M.K. Prije tačno sedam godina prestao sam da se bavim muzikom, a sva zahvala za to pripada isključivo Allahu Milostivom koji mi se smilovao i olakšao da napustim to zlo!

Ovo što ću vam ispričati nije klasična priča o ostavljanju muzike u stilu da govorim o tome kako sam se loše i nesretno osjećao, a da to nije bilo to...! Ne naprotiv, ja sam muziku volio, u svemu tome uživao, i da stvar bude još gora... to je bila maltene svrha mog života, da Allah Uzvišeni sačuva i zakloni od takve pomisli! Ali, to je bila moja realnost! Kada bi me neko sada upitao zašto sam onda prestao, odgovor bi glasio: "Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas; nešto volite, a ono ispadne zlo po vas. A Allah zna, a vi ne znate:" (El-Bekare, 216) Ovaj Kur'anski ajet "natjerao" me je da više istražujem o zabrani muzike, jer na početku nisam mogao da se pomirim sa tom činjenicom. Jednostavno, pitao sam se kako sad, poslije toliko godina rada i ulaganja, pa čak i prvog snimljenog albuma koji sam toliko godina željno iščekivao i na kraju snimio i izdao, da sve to ostavim! Mnoga pitanja vrtjela su mi se po glavi, bilo je teško, jako teško, to zna svaki onaj koji se bavi ili se bavio ovim poslom.

U tim trenucima ipak sam odlučio da nastavim s muzikom, ali da se posvetim više vjeri. Smatrao sam da, ako radim i izvršavam svoje obaveze, onda nemam ništa s tim ako neko pije ili se oblači oskudno itd. Tako da sam još jedno određeno vrijeme proveo u svijetu muzike. Međutim, izučavajući vjeru, čitajući islamsku literaturu i družeći se s vremenom na vrijeme s braćom muslimanima, uvidio sam velike razlike u ponašanju, zapravo, primijetio sam da je i moje društvo s kojim sam se družio više ličilo na razuzdanu družinu koja samo slijedi svoje strasti i radi šta nam padne na pamet, nego što ličimo na normalne insane kao što su bila ta braća! Pošto mi se sve to sviđjelo počeo sam sve češće i češće odlaziti u džamiju.

U džamiji sam primjetio ljude sa dužim bradama koji bi poslije namaza sjeli ukруг i slušali bi nekog predavača. Pošto su ti ljudi etiketirani kao

takozvane vehabije, isprva nisam htio da se približavam njima, dok mi jednom prilikom na akšam-namaz, dobro se sjećam, nije prišao jedan brat i onako dobronamjerno mi ukazao na to da ne mogu da klanjam a da su mi otkrivena leđa. Taj brat se zove Nermin.K., moram da ga spomenem, i da ga Allah nagradi Firdevsom za sve što je uradio za mene. Jer vjerovatno ni on nije svjestan koliko je uticao na mene

Nedugo poslije upoznavanja s tim bratom, donio sam odluku da ću prestati sa ovim zlom, tj. Muzikom, jer tada dobivam sve više i više dokaza da je muzika haram, a i kroz nastupe počeo sam i sam da osjećam grižnju savjesti. Polahko mi je koprena s očiju spala, jednostavno sam uvidio kolika je to zabluda. Nisam mogao da gledam kako se ljudi opijaju a da pritom znam da je Allah zabranio alkohol, a ja ih još zabavljam dok se oni opijaju. Onda sam čitao ajete gdje Allah naređuje: "Naredi svojim ženama da spuste vela ni za se...", a ovdje skoro pa sve polugolo, znači šta god da čuješ-haram, što god vidiš-haram...

Najteže što mi se u tom periodu desilo jeste poziv na namaz, ezan, kada mujezin poziva na molitvu i na spas, a mi u tom momentu imamo tonsku probu i treba da počnemo sa svirkom, ljudi već počinju da se skupljaju naručuju se alkoholna pića, polugole žene zauzimaju svoja mjesta. Niko ne mari za ezan i poziv na spas. Oni su već navikli na to ili bolje rečeno "oguglali". A pošto sam ja živio dvadeset godina u Švedskoj gdje nema ezana, za mene je to bio strašan svjedok protiv mene, jer sad sam u Bosni, sada čujem pet puta na dan poziv na spas. Sjećam se da me jednom prilikom obuzeo strah šta ako Allah pošalje Meleka smrti da mi oduzme dušu, a ja se nalazim na mjestu gdje se izaziva Allahova srdžba!

Iskoristit ću ovim putem priliku da pozovem sve svoje bivše kolege da se pokaju Allahu, subhanehu ve te'ala, i da napuste to zlo dok još imaju šansu dok im nije došao edžel-propisani trenutak smrti! Jer zaista, Allah nas nije stvorio za igru i zabavu i međusobno hvalisanje, a to je upravo što se radi u ovom poslu.

Ne mogu a da ne spomenem i to da, recimo dijaspore jedva čeka da dođe u Bosnu i da se ludo provedu, jer, kako kažu, nigdje nema provoda kao u Bosni. A sav taj provod usko je vezan za alkohol i muziku! Ne znam da postoji narod koji toliko ludo voli muziku od najmađeg do najstarijeg, svi samo slušaju muziku. Narode moj, život nije igra i zabava

I vi možete biti od onih koi se druže s Kur'anom...

Dok sam studirala u Egiptu, odvela sam dijete jedne svoje prijateljice u zabavni park. Tamo je radio jedan mladić, u dvadesetim godinama, koji je radio kao čuvar u zabavnom parku. Toga dana nas dvoje bili smo jedine mušterije.

Primjetila sam da mladić nešto čita, ali čim je video da se približavamo, sklonio je knjigu i uslužio nas. Čim smo počeli odlaziti, ponovo je uzeo knjigu koju je čitao, a oči je usmjerio prema tavanici. Usne su mu se tiho pomjerale. Učio je Kur'an napamet.

Na putu do kuće naišli smo na uličnog prodavača kokica. Bio je to stariji čovjek, u šezdesetim godinama. Primjetila sam da je njegov pogled usmjeren ka nebesima i zapitala sam se zbog čega. U rukama je držao Mushaf, a oči su mu bile usmjerene ka nebu jer je učio napamet ono što se nalazilo na stranici, gledao je gore kako bi lakše zapamtio riječi. Kada bi mušterija naišla, on bi je uslužio, a potom bi iznova započeo s učenjem napamet.

Ponekad ljude koje imaju lijep odnos prema Kur'anu zamišljamo kao one koji provode sate i sate u džamiji ili u kući, učeći i ponavljajući naučeno. Ali znate li ko još ima divan odnos prema Allahovoj Knjizi? To su ljudi poput vas.

Ljudi koji su majke i očevi, a koji, pored pretrpanog rasporeda, pronauđu vremena da nauče ajet iz Kur'ana. Ljudi koji rade puno radno vrijeme, pa uspiju slušati Kur'an tokom putovanja na posao. Studenti koji se spremaju za ispitne rokove, a ipak pronauđu vremena da iščitavaju tefsir i prijevod značenja Kur'ana.

I vi možete biti od ljudi koji se druže s Kur'anom. Nemojte sebe potcjenjivati i postavljati pred sebe teške zahtjeve koje ne možete ispuniti. Ljudi koji vole Kur'an mogu se pronaći posvuda: to su radnici u zabavnim parkovima, hirurgi, divni roditelji i djeca, novinari, informatičari, profesori ili studenti. Ljudi koji vole Kur'an izgledaju poput vas.

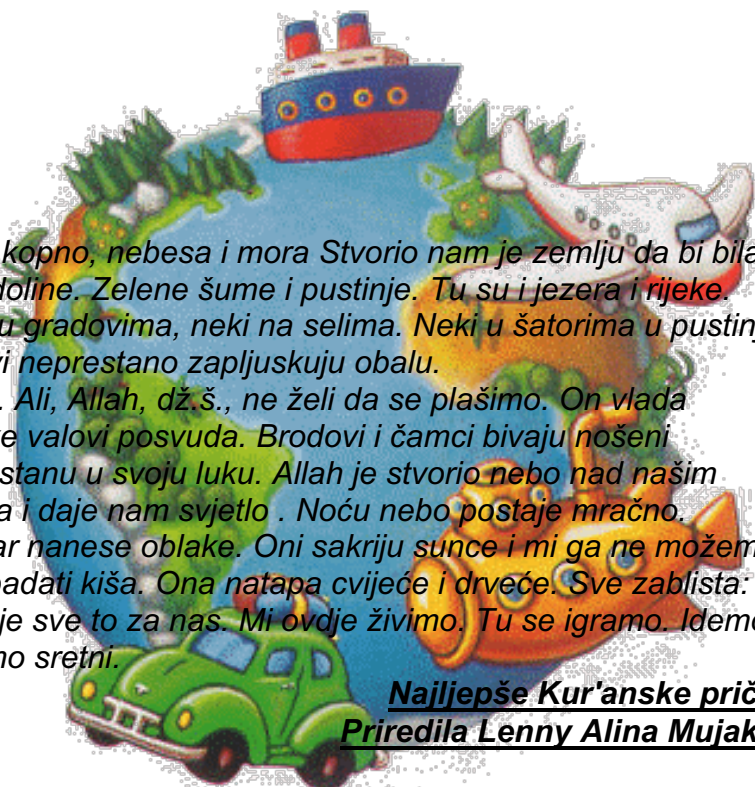
Hafiza Merjem Amiribrahimi

Naš svijet

Allah, dž.š., stvorio je ovaj svijet. Stvorio je kopno, nebesa i mora. Stvorio nam je zemlju da bi bila naš dom. Postoje visoke planine i duboke doline. Zelene šume i pustinje. Tu su i jezera i rijeke. Sve je to stvorio Allah, dž.š. Neki ljudi žive u gradovima, neki na selima. Neki u šatorima u pustinji. More i kopno se sastaju na plažama i valovi neprestano zapljuskuju obalu.

Izgledaju zastrašujuće i prave mnogo buke. Ali, Allah, dž.š., ne želi da se plašimo. On vlada morem. Nekad su na moru jake oluje. Velike valovi posvuda. Brodovi i čamci bivaju nošeni morem. Čuva ih Allah dž.š. Oni sigurno pristanu u svoju luku. Allah je stvorio nebo nad našim glavama. Po danu je nebo plavo. Sunce sija i daje nam svjetlo. Noću nebo postaje mračno. Mjesec sija i zvijezdice sjaje. Ponekad vjetar nanese oblake. Oni sakriju sunce i mi ga ne možemo vidjeti. A kad se oblaci nagomilaju, počne padati kiša. Ona natapa cvijeće i drveće. Sve zablista: kuće, ulice i automobili. Allah dž.š., stvorio je sve to za nas. Mi ovdje živimo. Tu se igramo. Idemo u školu. Allah dž.š., nas voli i želi da budemo sretni.

Najljepše Kur'anske priče.
Priredila Lenny Alina Mujakić

Najrasprostranjeniji lažni i veoma slabi hadisi među muslimanima

- "Tražite znanje pa makar i u Kini". (batil - nema seneda)
- "Čistoća je od vjere". (nema seneda - vjerodostojnim ga ocjenjuje jedino komunalno)
- "Moji ashabi su poput zvijezda, kojeg god budete slijedili bićete na pravom putu". (izmišljen)
- "Vjera je (lijepo) ophođenje". (nije uopće hadis)
- "Onaj koga namaz ne odvraća od pokvarenosti i loših djela, Allah mu neće povećati osim udaljenosti od Njega". (nije hadis, nego riječi Ibn Mes'uda)
- "Razmišljanje jedan sat je bolje od činjenja ibadeta šezdeset godina". (izmišljen)
- "O Alija, dao sam ti u ovom vesijetu znanje prvih i potonjih". (izmišljen)
- "O sine Ademov, zaista se ti sastojiš iz dana, pa kada ti ode jedan dan otišao je dio tebe". (nema seneda, pripisuje se Hasanu El-Basriju)
- "Da nije Muhammeda ne bi stvorio Adema, niti bi stvorio Džennet i Vatru". (izmišljen)
- "Učenjaci u mom Ummetu su kao vjerovjesnici kod Benu Israila". (nema seneda)
- "Srce je kuća Gospodara". (nema seneda)
- "Allahovo znanje o mom stanju je dovoljno da ne upućujem dovu Njemu". (nema seneda, neki kažu da su ovo riječi Ibrahima, alejhi selam, a ispravno je da je ovo israilijat)
- "Kada bi neko od vas imao ubjeđenje prema kamenu (da mu može koristiti) Allah bi dao da mu i koristi". (izmišljen)
- Hadis o oživljavanju roditelja Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tako da su povjerovali u njega. (izmišljen)
- "Posređujte sa mojim džahom (ugledom) jer je moj ugled kod Allaha velik". (izmišljen)
- "Prvo što je Allah stvorio je svjetlost tvog vjerovjesnika, o Džabire". (izmišljen)
- "Kada ste u nedoumici tražite pomoć od stanovnika kaburova". (izmišljen)
- "Ko posjeti moj kabur, obavezan mu je moj šefa'at". (izmišljen)
- "Ko nakon moje smrti prilikom Hadždža posjeti moj kabur kao da me posjetio za vrijeme mog života". (izmišljen)
- "Nema grijeha poslije kufra". (nema seneda)
- "Vagana je tinta učenjaka sa krvlju šehida pa je prevagnula (tinta)". (izmišljen)
- "Ljudi su na vjeri svojih vladara". (nije uopće hadis)
- "Ljudi spavaju, pa kada umru probude se". (nema seneda)
- "Umrite prije nego što umrete". (izmišljen)

CHÍLAL

Čurokotovo

ulje za zdravu i sjajnu bradu

100%
prirodna
ulja

100%
prirodna
ulja

Tel: 01573 / 2121416

MAIN I.S.
Bau GmbH
Ihre Trockenbau Partner

Tel: 069 46 09 40 69

Fax: 069 26 01 99 61

e-mail: info@main-is.de

Jacques-Offenbach-Str.14 A

63069 Offenbach

www.main-is.de

UG Prijatelj organizuje humanitarnu akciju
za izgradnju kuće našem sugrađaninu Ramizu Kujukoviću.

*Ramiz je nezaposlen kao i njegova supruga.
U kući koja je krajnje neuslovna za život žive
sa troje malodobne djece.*

Uplate možete vršiti na sljedeće žiro račune:

BiH - RAMIZ KUJUKOVIĆ - TUPKOVIĆ GORNJI, 75270 ŽIVINICE
UniCredit bank d.d. Mostar
BROJ RAČUNA: 45420272000

INOSTRANSTVO - RAMIZ KUJUKOVIĆ - TUPKOVIĆ GORNJI,
75270 ŽIVINICE
UniCredit bank d.d.
Kardinala Stepinca bb, 88000, Mostar
Bosnia and Herzegovina
SWIFT Code: UNCRBA22
IBAN: BA39 3386 4028 3681 9266
ACC: 45420272100

Za sve informacije možete se obratiti na brojeve telefona:

062/250-358 (Ramiz)
062/817-318 (Salim)
061/831-299 (Nehrudin)